

De gouden keten van Jezus' voorgeslacht

Ds. G.J. Baan – Mattheüs 1:1
(Advent)

Zingen: Psalm 98: 2, 3
Lezen: Mattheüs 1
Zingen: Psalm 132: 7, 8, 11, 12
Zingen: Psalm 145: 2
Zingen: Psalm 119: 76

Gemeente, wat kan het nodig en vooral ook nuttig zijn om voortdurend onze geestelijke afkomst te bekijken. Om erover na te denken waar wij vandaan komen. De Heere zegt dat met de woorden uit Jesaja 51 vers 1, als in een beeldspraak, tegen het volk van Israël. Daar staat: *Aanschouwt de rotssteen, waar gijlieden uit gehouwen zijt, en de holligheid van de bornput, waar gij uit gegraven zijt.* Hier wordt het beeld van een rots gebruikt; de rotssteen van Adam. Keihard vanwege de zonde, zonder indrukken en zonder God. En kijk, zegt God, daarvan bent u een onderdeel. Daaruit bent u gehouwen, uitgekapt. U bent een stuk steen van die bikkelharde rotssteen van Adam. Zo zondig, zo onbuigbaar en zo zonder berouw.

De Heere gebruikt nog een ander beeld en zegt: *Aanschouwt de holligheid van de bornput, waar gij uit gegraven zijt.* Dat is een put waar water uit komt. Daar komt allemaal van dat modder uit naar boven, van die vuile klei. Dat wijst erop dat wij bezoedeld en vuil zijn door de zonde.

Nou, zegt de Heere, kijk maar naar die stenen en die splinters die van die rots afgekapt worden. Daar bent u er één van. En kijk maar naar die zwarte klei, naar die zwarte grond. Daar bent u een onderdeel van. Dat is uw voorgeslacht!

Daar komen wij samen vandaan. We kunnen als adres van onze afkomst opschrijven: 'Adam en Eva' of 'paradijs' of 'zonde'. En het past ons, gemeente, om dan te bukken en beschaamd te zijn vanwege onze afkomst. We kunnen ons daar niet op voorstaan. En tegelijk moeten we maar hoge gedachten van de Heere hebben. Van die God, van Wie geldt: *Die de geringe uit het stof opricht (...), om te doen zitten bij de prinsen, bij de prinsen van Zijn volk.* (Ps.113:7-8)

Voor wie zichzelf als een splinter van die harde rots en als een stuk klei uit die vuile put van zonde leert kennen, geldt het: 'Die in 't stof lag neergebogen, wordt door God weer opgericht.' Het is alleen mogelijk door Hem, de Heere Jezus Christus, Die Zichzelf vernederde. Niet alleen door het komen naar deze aarde, maar ook vanwege Zijn voorgeslacht.

We letten daar op deze adventszondag op naar aanleiding van hetgeen u vindt in Mattheüs 1, daarvan het eerste vers. Gods Woord en onze tekst luidt daar als volgt:

Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.

We gaan met elkaar letten op: De gouden keten van Jezus' voorgeslacht.

In een ketting of keten hebben we schakels. Die vindt u hier ook. Het gaat om drie soorten schakels:

1. Zondige schakels
2. Bijna gebroken schakels
3. Koninklijke schakels

1. Zondige schakels

Gemeente, op voorhand wil ik u zeggen niet in te gaan op verschillen tussen Mattheüs en Lukas wat betreft de beide geslachtsregisters. We willen met elkaar ook niet nadenken over de vraag waarom bepaalde namen hier wel staan en andere weer niet, waarom u andere namen vindt in het geslachtsregister van Lukas dan in dit, en al dat soort moeilijke, soms ook bijna niet op te lossen vragen. We geven slechts onze aandacht aan Mattheüs 1 de verzen 1 tot en met 17, samengevat in ons eerste vers, de tekst voor deze dienst.

En we zien dan dat de eerste verzen uit het evangelie van Mattheüs vooral geschreven zijn aan de Joden. Dat is dan ook de reden ervan dat hij bij het opsommen van alle namen begint bij Abraham. En Lukas, die meer de opdracht heeft gehad om het Evangelie aan de heidenen te brengen, eindigt zijn geslachtsregister uiteindelijk bij Adam, waar ook de heidenen bij worden ingesloten. Mattheüs begint bij het begin. Lukas begint bij het einde en gaat weer terug naar het begin.

Mattheüs wil de Joden telkens opnieuw laten zien dat Jezus de Christus is, de Zoon van God. Daartoe vindt u meer dan zestig teksten uit het Oude Testament meer of minder letterlijk aangehaald in het evangelie van Mattheüs. Elke keer opnieuw laat hij zien dat het Woord van God vervuld wordt in het Nieuwe Testament, en dat de beloofde Messias uiteindelijk uit Juda gekomen is en in het volk van Israël geboren werd. Zo is het ook in onze tekstverzen. Er wordt gewezen op Abraham, de vader van alle gelovigen, die kinderen ontvangen heeft en uiteindelijk Christus heeft voortgebracht.

We lezen in de Bijbel: *Opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God.* (Joh.20:31) En nu is het heel opmerkelijk dat alle keren dat in Mattheüs 1 de Naam van de Zoon van God wordt genoemd (of dat nu de Naam Jezus, de Naam Christus, of beide namen bij elkaar zijn), daarbij gelijk ook de namen van mensen worden genoemd. In vers 1: *JEZUS CHRISTUS, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.* In vers 16: *Jakob gewon Jozef, de man van Maria, uit welke geboren is JEZUS, gezegd Christus.*

In vers 17 leest u ook over David en over Abraham, over de Babylonische overvoering, over driemaal veertien geslachten, maar ook over Christus' naam. In vers 18 opnieuw: *De geboorte van Jezus Christus was nu aldus,* en dan leest u de namen van Maria en Jozef. Vers 21: *En zij (dat is Maria) zal een Zoon baren, en gij (Jozef) zult Zijn Naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.* En tenslotte in vers 25: *En (Jozef) bekende haar (Maria) niet, totdat zij deze haar eerstgeboren Zoon gebaard had, en heette Zijn Naam JEZUS.*

Telkens opnieuw zien we de Naam van de Zoon van God in combinatie met menselijke namen. Wat is dat op zichzelf al een eeuwig wonder. Dat Hij Zijn Naam of Namen noemen laat tegelijk met die van zondaren. Het is werkelijk vervuld wat staat in vers 23, dat Zijn Naam is Immanuël; God met ons. Hij schaamt Zich niet hun Zijn broederen te noemen. Maar Hij schaamt Zich ook niet Zelf onze Broeder genaamd te worden. Zo laag wilde Hij afdalen en zo diep wilde Hij Zich vernederen. Immanuël; God met ons. Hij is naar de aarde gekomen om zondaren uit het slijk te verhogen en hen met God te verzoenen.

Hier echter letten we er niet alleen op dat Hij 'God met ons' is, maar ook 'God uit ons'. Uit dat hele menselijke geslacht van al die eeuwen door is Hij uiteindelijk geboren. En misschien vraagt u zich wel eens af, of jullie, jongens en meisjes, waarom al die namen in de Bijbel staan. Naar mijn overtuiging moeten we ook maar de gewoonte hebben om ook de geslachtsregisters te lezen, ook wel aan tafel, al was het maar een klein gedeelte per keer, misschien met een ander hoofdstuk daarbij. Want je komt er soms zulke wonderlijke dingen in tegen, ook hier. Trouwens, het is allemaal geïnspireerd. Al die namen waarvan we er een gedeelte zullen nagaan, staan er niet voor niets.

En het geldt ook voor ons. Van ons allen wordt de naam zo vaak genoemd. En al zou u moeten zeggen: 'Ik ben iemand die geen contacten heb en niemand noemt mijn naam', dan is uw naam toch een keer genoemd: bij het heilig sacrament van de doop. De Heere noemt onze namen. Niemand verkeert dan ook voor niets onder het Woord. We worden allen bij onze naam genoemd. Vul je naam maar in, en dan: *Geef Mij uw hart!* (Spr.23:26)

En zo ligt ook nu een uitvoerig geslachtsregister voor ons: het boek van het geslacht van Jezus Christus. Letterlijk staat er: de boekrol van de bron van Jezus Christus. Dat moeten we denken aan een opgerolde boekrol, zoals men in het Oosten de gewoonte had om boeken te bewaren. De boekrol van de bron, van het geslacht van Christus. Wellicht uitdrukkelijk zo genoemd vanwege het feit dat we lezen in Genesis 5 vers 1: *Het boek van Adams geslacht*. Daar echter begint het Oude Testament met een zondaarsnaam. Adam, en wij in hem, hebben God op het hoogst misdaan. Maar het Nieuwe Testament begint met die heerlijke Naam Jezus. Het is de eerste Naam die hier wordt genoemd: Jezus Christus, dat betekent: Zaligmaker Messias.

In het opsommen van al die namen sluit Mattheüs nauwlettend en nauwkeurig aan bij de gewoonte van de Joden in die dagen om uitvoerige geslachtsregisters bij te houden. Men deed dat veelal om de afkomst te bewijzen van een koninklijke familie, van een welgestelde familie of van een belangrijke persoon. Zodoende had men dan een bewijs dat men vanuit die persoon of uit die familie voortkwam. De Joden waren daarin zeer nauwgezet. Daarom vermaant Paulus Timotheüs bijvoorbeeld dat hij zich niet moet begeven tot eindeloze geslachtsrekeningen.

Mattheüs wist dat. Het is alsof hij zeggen wil: 'Nu zal ik eens een geslachtregister laten zien wat het allerbelangrijkste is. Waar het niet alleen gaat over mensen, maar wat uiteindelijk uitmondt in Jezus Christus.' Daar moet ons hele leven, gemeente, naar zijn gericht. Daar moet ons hele bestaan op zijn geënt. Dat moet de wortel van ons leven worden.

Het boek van het geslacht. En dan staat er letterlijk: het boek van de wording, van de genesis. U kent dat woord uit het Oude Testament, het eerste bijbelboek. Het boek van de genesis, van de afkomst, van de wording van Christus.

Het gaat in deze preek niet in de eerste plaats om mensen, maar het gaat om Hem, de Zaligmaker, Jezus. Zijn Naam wil letterlijk zeggen: Wiens hulp Jehova is. Of ook wel: Die genaamd wordt de Zaligmaker Gods.

En die Koning mag ook nu weer verkondigd worden. Die Zaligmaker biedt Zich in het heilig Evangelie voor niets weer aan. Misschien zegt u: 'Moet dat elke zondag weer worden gezegd?' Blijkbaar wel, want u zit nog zonder Jezus in de bank en jij zit nog zonder Christus op je stoel. En daarom opnieuw: zo gij Zijn heil- en troostrijk Woord dan opnieuw en heden hoort, geloof dan dat Woord en laat u leiden! Vlucht tot deze Jezus om verlost te worden, buig voor deze Koning neer in belijdenis van zonden, en grijp, als eens de bloedvloeiende vrouw, de zoom van het kleed van deze Zaligmaker aan tot behoud en zaligheid.

Het gaat over die heerlijke Zaligmaker en die voortreffelijke Middelaar, Die al onze zonden vergeven, verzoenen en bedekken kan en Die Zijn volk de zegen geeft. Het gaat om Jezus!

De tweede naam die genoemd wordt, Christus, ziet op Zijn ambt. Hij is Profeet, Priester en Koning. Maar nu is het heel opmerkelijk dat hier niet staat: Jezus dé Christus, wat u vaker leest. Dus: de gekomen Messias, de gekomen Gezalfde. Hier wordt Zijn ambtsnaam Christus als het ware ook als een persónlijke Naam genoemd. Hij wordt niet alleen Jezus genoemd, maar Zijn Naam is ook Christus. Hij is niet alleen dé Messias, maar het is alsof Mattheüs zeggen wil: 'Het is Degene Die ik hartelijk liefheb. Het is mijn Messias, mijn Christus!' Later zou Petrus zeggen: *Heere, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden van het eeuwige leven.* (Joh.6:68) Kent u, ken jij Hem? Jezus, Zaligmaker, ook van mijn zonden? Christus, Gezalfde, ook voor u, voor jou?

De Zoon van David, de Zoon van Abraham. En nog meer voorvaders volgen er, maar twee worden in eerste instantie al direct genoemd. In de samenvatting van al deze zeventien verzen komt u dus de namen van David en Abraham tegen. Waarom was dat? Wel, omdat de Heere Jezus hun uitdrukkelijk was beloofd. Meer dan anderen. Jakob en anderen ontvingen een belofte van het nageslacht. Maar David en Abraham kregen de belofte van de Zaligmaker.

God zegt tegen *Abraham: Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u.* (Gen.17:7). De Heere belooft daarin uitdrukkelijk die meerdere Abraham. Abraham wil zeggen: vader van menigte. Zijn nageslacht zou worden als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee. Maar deze meerdere Abraham, Jezus Christus, zou over ontelbaar velen regeren en zou een schare hebben die niemand tellen kan. Niet alleen uit Israël, maar uit alle geslachten, talen, natiën en volken.

Bent u en ben jij er al bij? Het zijn er velen, maar wij horen er ook bij te zijn! Want al worden er veel mensen zalig, al zijn het er net zo veel als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee, het is nodig dat ik zalig worden zal, door die meerdere Abraham.

En later heeft ook David, de koning van Israël, de belofte ontvangen. We zongen ervan uit Psalm 132. En ook op andere plaatsen lezen we dat de Heere zijn zaad in eeuwigheid zetten zou.

De Heere Jezus is ook de meerdere David. David wil zeggen: geliefde, man naar het hart van God. Maar Deze was de geliefde Zoon van God. Hij was het Allerbelangrijkste dat God had. Hij is uit de schoot van de Vader gekomen. Hij is de Lieweling van Zijn Vader, de meerdere David.

Nu, Mattheüs zegt: 'Kijk, Hij komt uit Abraham voort, is één van ons en Hij komt voort uit het koninklijk geslacht van David.' *Het boek van het geslacht van JESUS CHRISTUS, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.* Dat is de exegetische verklaring van vers 1.

We zouden het hier mee kunnen doen, gemeente. En wanneer dit alles was wat er stond, had er genoeg gestaan. Hij werd één van ons... Toch willen we even wat meer nadruk geven aan wat er nu komt. Dan letten we wat meer op het bóek van het geslacht, dus dat geslachtregister met al die namen die daar staan. Misschien heeft u ook wel eens een geslachtregister bijgehouden. Je vader en je moeder, ja, dat is nog wel gemakkelijk. Je opa's en oma's van twee kanten, dat gaat ook nog wel. Overgrootouders, daar komen we ook nog wel achter. Maar wanneer je dan uiteindelijk in de achttiende of in de zestiende eeuw uitkomt, dan breekt er een moment aan dat het vinden van informatie lastiger, of zelfs onmogelijk, wordt.

Dit geslachtsregister, gemeente, gaat nog veel verder terug. Vierduizend jaar! En het komt uiteindelijk bij Abraham en zelfs bij Adam. Het gaat uiteindelijk nog veel verder terug, want de uitgangen van de Zoon van God zijn van ouds en van de dagen der eeuwigheid, zegt Micha. Hij komt niet alleen uit Adam en Abraham, maar Hij komt uit de hemel, Hij komt uit de eeuwigheid. Deze Zaligmaker wordt u verkondigd; een Zaligmaker Die bij God vandaan komt, een eeuwige Middelaar, Die nooit begon te bestaan, maar er altijd al was. Een Jezus Christus, Die gisteren, heden en eeuwig Dezelfde is.

Misschien heeft u, als u ooit onderzoek deed naar uw voorgeslacht, in dat onderzoek wel een persoon ontdekt van wie u zegt: 'Jammer dat die naam erbij staat.' Of een gebeurtenis waarop we stuiten waarvan je zeggen moest: 'Wat is dat jammer, dat dit zich heeft afgespeeld. En dat in mijn voorgeslacht. Ik schaam mij daarvoor. Ik had liever niet gehad dat die naam of dat feit eraan verbonden was.'

Gemeente, dat is met de Koning der koningen niet veel anders. Jezus kon Zich voornamelijk alleen maar schamen voor Zijn voorgeslacht. Want het waren veelal zwarte, zondige schakels. En het boek van het geslacht van Jezus Christus bevat zoveel zwarte bladzijden. Het begint al met Adam en Eva die God hebben verlaten. En het gaat voortdurend door. Bladzij na bladzij komen we de zonde weer tegen. En daaruit sproot onze Heere voort. Zomaar een paar namen.

In vers 3 lezen we over Juda. Hij gewon (dat wil zeggen: ontving als kind) Fares. En hij gewon nog een kind: Zara, bij Tamar. Het gaat hier om incest. Juda meende dat zijn schoondochter Tamar een hoer was en hij verwekte kinderen bij haar. U leest het in Genesis 38. Een zwarte schakel! Toch heeft Jakob op zijn sterfbed gezegd: *Juda, gij zijt het!* (Gen.49:8) En: *Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE.* (Gen.49:18) Juda, een toonbeeld

van ongerechtigheid en zonde, een vlek van bloedschande en overspel. En moest daaruit nu de Messias geboren worden? Ja!

In vers 5 gaat het over Rachab. U weet wat haar 'beroep' was. Rachab was de hoer van Jericho. We lezen dat hier haar naam genoemd wordt: *En Salmon gewon Boöz bij Rachab*. Rachab was dus een voormoeder van Christus. Rachab ontving een kind, wiens naam Boaz was. Deze Boaz was een type van Christus. Hij zou de meerdere Boaz voortbrengen, de Losser, de Verlosser van Zijn volk.

We lezen in vers 5 nog een schakel van zonde: Ruth, iemand uit het buitenland, uit Moab. Zij was helemaal niet iemand van het verbond. Ze stond er helemaal buiten. Zij was een heidin. Maar iemand van buiten Gods gemeenschap mocht de overgrootmoeder van David worden. En uit haar kwam de meerdere David voort.

En dan, gemeente, ja diep aangrijpend, vers 6: *En Jesse (dat is Isaï) gewon David, de koning*. Overigens, dat sommige namen anders zijn dan in het Oude Testament komt natuurlijk door het verschil in taal, Hebreeuws of Grieks. *En Jesse gewon David, de koning; en David, de koning, gewon Salomon bij degene die Uria's...* En dan houdt het even op, want die woorden die er achter staan zijn ingevoegd. Het is alsof Mattheüs zeggen wil: 'Nu kan ik eigenlijk niet meer verder schrijven; het is zó erg!' We worden hier herinnerd aan Davids overspel met Uria's vrouw Bathséba en aan de moord op Uria. En daaruit komt Salomo, de vredekonink van Jeruzalem, én de meerdere Salomo voort. Een driedubbele zonde: moord, overspel en bedrog. En daaruit is de meerdere David gekomen. Wonderlijk toch? Onbegrijpelijk!

In de vijfde plaats een zestal goddeloze koningen. Ik wil ze alleen maar noemen met de vermelding wat van hen geschreven staat.

Vers 7: *Róboam*, dat is *Rehabeam*. Van hem lezen we in 2 Kronieken 12 vers 14: *Hij deed wat kwaad was, dewijl hij zijn hart niet richtte om de HEERE te zoeken*.

Vers 8: *Joram*. In 2 Kronieken 21 vers 6: *Hij deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN*.

Vers 9: *Achaz*, een monster van zonde. Als hij het moeilijk kreeg, ging hij nog meer zondigen. 2 Kronieken 28 vers 22: *Ten tijde als men hem benauwde, zo maakte hij des overtredens tegen de HEERE nog meer*. Als je erop trapte, gemeente, dan spuwde hij de zonde uit als een giftige slang. Dat was Achaz.

Vers 10: *Manasse*. Die werd laten wel bekeerd, zegt u. Jawel, maar voor zijn bekering kleurden de straten van Jeruzalem rood. We lezen van hem in 2 Kronieken 33 vers 6: *Hij deed zeer veel kwaad in de ogen des HEEREN*. Een verklaring zegt: 'Het bloed van Gods kinderen die hij vermoordde, heeft de straten rood gekleurd.'

In vers 10 lezen we over *Amon*. Van hem lezen we in datzelfde hoofdstuk, 2 Kronieken 33 vers 22: *Hij deed wat kwaad was in de ogen van de HEERE*.

Tenslotte, in vers 11: *Jechonias*, of *Jojachin*. Ook van hem staat, in 2 Kronieken 36 vers 9: *En (hij) deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN*.

Er worden hier vijftien koningen genoemd, maar het zijn er in totaal achttien die genoemd hadden kunnen worden in deze linie. Van nota bene zes van deze achttien koningen, dus een derde deel, lezen we over hun goddeloosheid. En van die overgebleven twaalf koningen zijn er nog eens drie van wie u leest dat zij niet met een volkomen hart de Heere hebben gediend.

Dit was nu het voorgeslacht van de grote Koning. Diep verdorven, nooit naar God gevraagd, de beloofde Zaligmaker nimmer verwacht, de zonden ingedronken als water, wat het dan ook was: moord, doodslag, overspel, hoererij, bedrog. Eén zwarte lijst van schuld en zonde. We kunnen er wel boven schrijven: 'Bedrog en onrecht sprak hun mond.' Eén en al zonde! Zwarte schakels...

U heeft misschien wel eens een ketting gezien, eigenlijk een keten, die uit de zee werd opgediept. Daar zit van alles aan. Je kunt soms de vorm niet eens meer duidelijk zien. Zeewier, roest, vul het maar in. Nou, gemeente, dit was één geheel van zwarte schakels, één zwarte ketting van zonde. Maar, o wonder van genade, de Heere Jezus werd dwars door dat zondige heen geboren. God heeft Zijn Zoon gezonden in de gelijkheid van het *zondige* vlees. Het stond Hem niet in de weg. Zijn heiligheid kwam daardoor alleen maar duidelijker naar voren. Want dat Heilige Dat uit u, Manasse, Rachab, David, Jechónias, enzovoorts, geboren zou worden, dat is nu de Zoon van God!

Het mag vandaag nog verder gaan. Juist voor goddelozen kwam Hij! Want: *Te dien dage zal er een fontein geopend worden voor dat huis van David, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinheid.* (Zach.13:1) En hoe heerlijk klinkt het ons dan tegemoet in vers 21 van het teksthoofdstuk: *En gij zult Zijn Naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.* Uit hen, zondige schakels, werd Hij geboren.

Uit ons, gemeente, kan Christus niet meer geboren worden. Hij is reeds op de aarde gekomen. Maar Hij kan wel ín ons geboren worden. En net als dat Hij úit zondige schakels kwam, wil Hij ook geboren worden ín zulke zondige harten. Daar kwam Hij naar toe. Hij zegt: 'Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen. Kijk maar naar Mijn voorgeslacht: één en al zonde! Maar Ik ben gekomen om zondaars tot bekering te roepen.'

2. Bijna gebroken schakels

Die keten van Jezus' voorgeslacht bevat ook bijna gebroken schakels. En dan wordt het eigenlijk nog onbegrijpelijker. Want wanneer je zo'n uit de zee opgediepte keten ziet, zo'n ketting van al die vuile schakels, dan zitten die nog wel aan elkaar. En je kunt er ook nog kracht mee uitoefenen. Hoe verroest, vuil en vies soms ook. Maar wanneer er in die ketting één schakel zit die bijna kapot springt, dan zou je daar niet de ene auto de andere mee kunnen laten voortslepen. Je ziet wel van die grote bouwkransen die allerlei materiaal optillen. Je moet er niet aan denken dat er ook maar één van die vele schakels kapot springt. Dan ben je er bijna zeker van dat er een geweldig, een fataal ongeluk gebeuren zal. Het is maar een voorbeeld, maar zo was het met Jezus' voorgeslacht. Daar waren vijf schakels, en ik zeg het met eerbied, die op springen stonden. Nog net niet! Bijna onmogelijk! En voor onze waarneming, gemeente, eeuwig onmogelijk.

Het begon al bij Abraham. Hij werd geroepen toen hij vijfenzeventig jaar oud was. Zijn vrouw was onvruchtbaar. Jaren later zegt hij: *Heere HEERE, wat zult Gij mij geven, daar ik zonder kinderen heenga?* (Gen.15:2) 'Hoe moet dat, Heere, met dat nageslacht dat U beloofde? U heeft me drieëntwintig jaar terug uit Ur in het land van de Chaldeeën geroepen. U heeft me beloofd dat mijn nageslacht zou zijn als de sterren aan de hemel en als het zand van de zee. Maar, Heere, ik heb geen kinderen.' O, wat heeft satan

gelachen! Meer nog dan zijn vrouw Saraï gelachen heeft. Maar de Heere heeft ervoor gezorgd dat vijftig jaar na zijn komen in Kanaän Izak geboren werd. Ze waren beiden op hoge leeftijd. De Heere echter heeft die keten in stand gehouden.

Izak. Over hem leest u in vers 2. Twintig jaar heeft hij de Heere gebeden, in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw. Want zij, Rebekka, was onvruchtbaar. Dan heeft de Heere die keten niet laten springen, maar Jakob doen geboren worden.

Bij Hizkia was het precies hetzelfde. Hizkia had geen kinderen en hij werd krank, ziek, tot stervens toe. Dodelijk ziek! Hoe moet dat nu met die beloften van God? Zouden die beloftenissen dan toch haar vervulling missen? Zou de Christus nog wel ooit geboren worden? O, hij wist het: ik stam uit David, ik kom uit dat koninklijke zaad, en uit mij zal Hij geboren moeten worden. Maar ik heb geen kinderen en ik ben doodziek. En mijn sterfdag nadert. Jesaja wordt er heen gestuurd en Hizkia krijgt de boodschap: *Ik zal vijftien jaar tot uw dagen toedoen.* (Jes.38:5) En drie jaar later, twaalf jaar voor zijn dood, wordt Manasse geboren. Daarom en daartoe moest hij nog verder leven.

Ahazia wordt niet genoemd in vers 8, maar hij is de vader van Joas. We weten wat er gebeurd is. Hij werd gedood op een gruwelijke manier. En zijn moeder Athalia, dus de oma van Joas, heeft al die kinderen proberen om te brengen, al dat koninklijke zaad willen uitmoorden. Alleen Joas bleef over. U leest zijn naam. De keten werd door God gespaard.

En tenslotte, genoemd in vers 11: Jojachin. Toen deze koning regeerde werd het hele volk van Israël naar Babel gevoerd. Eeuwig onmogelijk dat de Christus geboren zou worden! Nogmaals, zouden al die beloften van God dan toch niet worden vervuld?

O, wat heeft satan het keer op keer geprobeerd om Jezus' geboorte te verhinderen! Net als in het paradijs. De ene keer door onvruchtbaarheid, een andere maal door oorlog, dan weer door ballingschap.

Zo wordt het ook geestelijk ervaren. Wat kan immers ook altijd weer de onmogelijkheid worden gevoeld van de geboorte van Christus in een zondaarshart. Dat gaat juist ook met beproeving gepaard. Maar laat het ons eens meer doen worstelen aan de troon van de genade zoals eens Jakob: *Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.* (Gen.32:26) Deed het ons meer bidden, zoals Izak in de aanwezigheid van zijn vrouw Rebekka om dat nageslacht. Liet het ons meer hopen zoals de dichter van Psalm 130: *Israël hope op de HEERE.* En zouden we eens meer mogen verwachten. Micha zegt: *Maar ik zal uitzien naar de Heere, ik zal wachten op de God mijns heils; mijn God zal mij horen.* (Micha 7:7)

Want Hij wordt niet geboren uit een bloeiende boom met een geweldige kruin en met prachtige bladeren, maar Hij komt als een rijsje uit die afgehouden tronk van Isaï en als een scheut uit zijn wortelen die vrucht zal voortbrengen. Dwars door de zonde, ja, maar ook dwars door de onmogelijkheid heen. En nogmaals: Hij kan niet meer uit ons geboren worden, maar wel ín ons als zondaren. Door het alleronmogelijkst heen.

En dan zijn daar ook nog andere schakels. Ze wijzen ons op dat derde: koninklijke schakels. Uit dat zondige, dwars door het onmogelijke, werd Hij geboren, van Wie Zijn Kerk zingt in Psalm 145 vers 2, wat wij ook zingen:

Ik zal, o HEER', Dien ik mijn Koning noem,
De luister van Uw majesteit en roem

Verbreiden, en Uw wonderlijke daân
Met diep ontzag aandachtig gadeslaan.
Elks juichend hart zal Uw geducht vermogen,
De grote kracht van Uwen arm verhogen;
Ik zal mijn stem met aller lofzang paren,
En overal Uw grootheid openbaren.

3. Koninklijke schakels

Deze gouden keten van het voorgeslacht van Jezus bevat naast zondige en bijna gebroken schakels ook koninklijke schakels. Zijn afkomst is niet alleen tot vernedering, maar ook tot verhoging. Want Hij kwam voort uit het koninklijke geslacht. Jesaja sprak ervan: *Een Koning zal regeren in gerechtigheid* (Jes.32:1). En Jeremia zegt over de rechtvaardige Spruit Die de Heere zal verwekken: *Die zal Koning zijnde regeren.* (Jer.23:5) Heel uitdrukkelijk werd dat voorgezegd. En ook Micha zegt in hoofdstuk 2 vers 13: *Hun Koning zal voor hun aangezicht heengaan.*

En zo heeft de Heere ook aan David, de koning, al gezworen dat Hij uit zijn nageslacht, uit de vrucht van zijn buik, op de troon van David zetten zal. En daarmee wordt echt niet alleen Salomo bedoeld, maar veel meer ook Jezus. Dat was de verwachting, die door dat hele koningsgeslacht heen lag. Zo stamt de Heere Jezus uit het koningsgeslacht van David en kwam Hij voort uit het koninklijke huis van Bethlehem. Daarom moest Hij ook daar, in Bethlehem geboren worden. Dat laat Mattheüs ons en vooral de Joden zo duidelijk zien. Het was voor de Joden belangrijk dat de Messias uit het koningshuis kwam. Nou, zegt Mattheüs, Jezus komt daaruit voort. Uit de linie van veertig namen die hier genoemd worden, komt uiteindelijk Jezus voort. En van die veertig namen zijn er achttien koninklijk. Vijftien koningen worden er hier genoemd. Drie namen vindt u er niet in terug: Ahazia, Joas en Amazia. Maar ook die koningen behoren tot deze geslachtslinie. Achttien koningen. Bijna de helft van het aantal schakels was koninklijk. Nee, geen beste koningen. Zes waren openlijk goddeloos. Drie waren er die niet met een volkomen hart de Heere dienden. We zouden kunnen zeggen: de helft van de achttien koningen waren goddeloze zondaren. Dat zijn we allemaal, zegt u. Jawel, maar het gaat hier om mensen die uiteindelijk God niet kenden of God niet dienden. En toch, allemaal koninklijke schakels.

Waarom was dat? De Heere Jezus had toch ook buiten het koningsgeslacht geboren kunnen worden? Misschien had u dat nog veel beter gevonden; nog veel nederiger. Maar het zou wel duidelijk moeten zijn dat er een Koning naar de aarde kwam. Dat er een Koning uit dat koningshuis dat vervallen was in zonden, zou voortkomen. Dat er een Koning kwam bij die koninklijke linie die afgesneden werd, waarvan we lezen in Jeremia 22. De laatste koning zou kinderloos worden genoemd. Niemand van zijn zaad zou op de troon van David zitten. Het lijkt wel alsof hij ook een afgesneden schakel wordt. We zagen dat immers in de tweede gedachte. En toch: uit dat koningsgeslacht, uit die onvruchtbaarheid komt Jezus voort. En uiteindelijk zal de vervallen hut van David weer worden opgericht en zullen de wijzen uit het oosten gaan vragen naar de geboren Koning der Joden.

Hij zal worden neergelegd in een kribbe, in de koningsstad Bethlehem. Maar wel in diepe vernedering. Juist daarin komt Zijn buigen openbaar. Onbegrijpelijk: een Koning Die komt in een beestenstal en ligt in een kribbe. Weer later zal Hij aan het kruis worden gehangen als Jezus Christus, de Koning der Joden. Een Koning Die wordt bespot, gehoond, niet geloofd, gekruisigd, gedood. Een Koning Die wordt veracht, toen, maar ook in deze dienst onder het Woord, als we de boodschap weer naast ons neerleggen. Terwijl Die Koning uw banden van zonden verbreken kan en de touwen van de satan kan verscheuren.

Hij is de machtige Koning, de Heere. *De HEERE is onze Koning*, zegt Jesaja, *Hij zal ons behouden*. (Jes.33:22) O, dan bid ik u, om die Koning te zien in Zijn schoonheid, in Zijn zondaarsliefde, in Zijn macht, in Zijn gewilligheid. En wie dan door het geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en helle niet. Daar kun je met al je zonden terecht. Daar kun je met alle onmogelijkheid schuilen. Schuilen bij Jezus, in Zijn macht en gerechtigheid. Begrijpt u nu waarom Hij Koning zijn moest?

En waarom nog meer? Wel, gemeente, die zondaar die aan Hem verbonden wordt, wordt ook koning met Hem gemaakt. Hij wordt verhoogd uit de zonde, om te zitten bij de prinsen van Zijn volk. Met de dure roeping te worden als een koninklijk priesterdom, om te verkondigen de deugden van die Koning, Die me uit de duisternis riep tot Zijn wonderbaar licht. Om met Hem te strijden tegen de zonde en de strijd tegen de schuld en het ongeloof aan te gaan. Koning Jezus zal ook koninklijke onderdanen hebben.

Koning Jezus zal eeuwig Koning blijven. Het eeuwigheidswerk van de gelovigen zal ook een koninklijke opdracht zijn: ze zullen met Hem heersen als koningen in alle eeuwigheid. *Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader*. (Openb.1:6) Daartoe moest Hij Koning zijn. Om die slaven van satan te verlossen door Zijn heerlijk genadewerk en door Zijn Naam Jezus.

Wel, gemeente, dat was nu Jezus' voorgeslacht. Zondig, onvruchtbaar en nochtans ook koninklijk. We zullen deze Zaligmaker moeten leren kennen. Hij zal het bij het oordeel ons gaan vragen of Hij als Koning voor ons waarde gekregen heeft. En hoe krijgt Hij dan waarde? Wel, alleen dan als we als een arme, verloren zondaar aan Zijn voeten leren schuilen. Als we onszelf hebben leren kennen als schuldig en zondig. Als we onszelf hebben afgeschreven en het hebben gezegd: 'Heere ik ben het zelfs niet meer waard om een slaaf genaamd te worden. Maar denk dan toch aan het vaderlijk meedogen, waarop ik biddend mag pleiten.'

En dan zal Hij ons ook vragen: heb je Mij nodig gehad in je verdere leven? Niet alleen toen, toen je Mij hebt leren kennen, maar ook daarna? En heb je leren schuilen aan Mijn gezegende voeten? En heb je ruimte gevonden in Mijn dierbaar bloed? Ben je in Bethlehem geweest, met grote verwondering en aanbidding? Heb je gestaan bij dat koninklijke kruis van Golgotha?

Ze zullen eenmaal allen mogen erkennen, wat ze op aarde al hebben beleden: *Gij zijt de Zoon van God, Gij zijt de Koning van Israël*. (Joh.1:50)

En nu het wonder, gemeente: Jezus onderdanenrijk is nog niet vol! Zijn Koninkrijk moet nog worden uitgebreid. En daartoe gaat het Evangelie ook vandaag nog uit in ons midden en door de gehele wereld. Het Evangelie van advent en van Kerst. Het Evangelie

van deze Koning der koningen. Eén Naam is ons allen genoeg: de Naam Jezus, Zaligmaker. Hij ontvangt eenmaal eeuwig de eer.

De Koning nu der eeuwen, de onverderfelijke, de onzienlijke en de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. (1 Tim.1:16)

Amen.

Slotzang: Psalm 119:76

Maar, HEER', Gij zijt nabij, Gij ziet mij aan;
De waarheid is aan Uw geboon verbonden;
Ik wist van ouds reeds uit Uw woord en daân,
Dat al, wat Gij getuigd hebt, ongeschonden
En vlekkeloos voor eeuwig zal bestaan,
Gevestigd op onwankelbare gronden.